

РЕШЕНИЕ

№ 13280

гр. София, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 151 СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С Г

при участието на секретаря С В
като разглежда докладваното от С Г Гражданско дело № 20221110136213 по описа за 2022 година

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правна квалификация чл. 500, ал. 1, т.3 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД за заплащане на сумата 10015 лева, изплатено от ищеца застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователна полица № ... от 21.07.2017 г. за вредите, реализирани във връзка с ПТП, настъпило на 18.09.2017 г. в гр. П. от виновно, противоправно поведение на ответника при управление на лек автомобил марка "Ф." модел "В.", с рег. № ..., който напуснал ПТП преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исквата молба до окончателното ѝ изплащане и сумата 2164,53 лева, представляваща обезщетение за забава за периода от 17.02.2020 г. до 04.04.2022 г.

Ищецът твърди, че на 18.09.2017 г., ответникът Ф. М., управлявайки л.а. марка "Ф." модел "В.", с рег. № ..., виновно допуснал ПТП, като предприел необезопасена маневра "движение на заден ход", при което блъснал пешеходката Л. Р. Д. и ѝ причинил фрактура на лява бедрена кост (счупване шийката на бедрената кост). След инцидента, водачът М. напуснал мястото на ПТП без да сигнализира, нито да изчака органите за контрол на движението по пътищата. Гореописаните обстоятелства били удостоверени в Протокол за оглед на местопроизшествие от 07.03.2018 г. и Постановление за прекратяване на наказателното производство по РП- П. от 10.07.2018 г. Ищецът в качеството си на застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" на виновния водач М., полица № ... от 21.07.2017, със срок на действие 21.07.2017 г. - 20.07.2018 г., образувал щета, по която на увреденото лице било определено и изплатено застрахователно обезщетение в размер на 10000 лева.

С плащане на застрахователното обезщетение, за "Д О 3" ЕАД възниквало правото да получи от виновния водач платеното обезщетение за нанесените вреди, заедно с лихвите и

разноските по определянето му, когато при настъпване на ПТП виновният водач е напуснал мястото на произшествието без да изчака идването на контролните органи за движение по пътищата, арг. от чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ.

Доколкото за определяне на горецитираното обезщетение, застрахователят реализирал обичайни разноски в размер на 15. 00 лв., то общата дължима сума от ответника М. била в размер на 10015 лв., представляваща сбор от изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 10000 лв. и 15 лв. ликвидационни разноски.

С регресна покана твърди да е поканил ответника да възстанови стойността на платеното застрахователно обезщетение, като плащане да настоящия момент не е осъществено. По изложените съображения иска ответника да бъде осъден да заплати посочените сум, както и разноските по делото.

В срока по чл.131 ГПК от ответника Ф. С. М. не е депозиран отговор на исковата молба.

Съдът приема от фактическа и правна страна следното:

Относно иска по чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ.

Съгласно чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ, застрахователят има право да получи от виновния водач платеното от застрахователя обезщетение заедно с платените лихви и разноски, когато виновният водач е напуснал мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, освен в случаите, когато е наложително да му бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина; в този случай тежестта на доказване носи виновният водач;

Следователно, за да възникне регресното право на застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност", е необходимо да се установи кумулативното наличие на следните предпоставки: договор за застраховка "Гражданска отговорност", осъществен деликт от застрахованото лице, което да е напуснало мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон и плащане от застрахователя на увреденото лице на обезщетение за причинените вреди.

Първите две предпоставки са налице. По делото е установено наличието на валидно застрахователно правоотношение, произтичащо от сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" между страните по делото, както и осъществяването на деликт от застрахованото лице.

Случаите, когато посещението от органите за контрол на движение по пътищата на мястото на ПТП е задължително по закон са уредени в чл. 125 от ЗДвП. Относима към настоящото дело е хипотезата на т. 2, предл. 2 от законовия текст, а именно, при произшествието има ранен човек.

Във връзка със случая е било образувано досъдебно производство №3143М-7/2018 г. по описа на РУ- П. за евентуално извършено престъпление по чл. 343, ал. 1, б. "б" пр.2 във вр. с

чл. 342, ал. 1 от НК. Посоченото досъдебно производство е било прекратено с Постановление от 10.07.2018 г. на РП- П., тъй като пострадалата Л. Р. Д. е депозирала декларация, че няма претенции към М. и желае образуваното наказателно производство да бъде прекратено. В постановлението е посочено, че на 18.09.2017 г., около 19 ч. М. при движение на заден ход на управлявания от него л.а. „Ф. В.“ ДК № .. по ул.“П.“ в гр. П. блъснал слязлата от тротоара на пътното платно пешеходка Л. Д.. М. веднага я завел в болницата в гр. П., където ѝ е извършен преглед и след това до дома на дъщеря ѝ в гр. Сандански. Последното обстоятелство не се оспорва от ищеца, но същото не влече след себе си автоматично извод, че е налице такова поведение на ответника, което да поражда за застрахователя правото на регресна претенция по чл. 500 ал. 1 т. 3 КЗ.

Съгласно чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ ответникът е този, който трябва да докаже, че е напуснал мястото на настъпването на ПТП преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, защото било наложително да бъде оказана медицинска помощ на пострадалото лице или по друга неотложна причина.

В тази връзка от приетата съдебно- медицинска експертиза се установява, че пострадалата Л. Д. е потърсила медицинска помощ на посочената дата 18.09.2017 г., като след извършен преглед е поставена работна диагноза съмнение за счупване на шийката на лявото бедро, като пациентката е отказала болнично лечение срещу подпис.

От събраните в съвкупност писмени доказателства се установява, че М. е уговарял Д. да не каже в спешния център за това, че я блъснал с автомобила си. В която смисъл са и мотивите на постановлението от 10.07.2018 г. на РП- П., че пострадалата не е заявила, че травмата е получена при ПТП.

При това положение съдът намира, че в случая по делото не е установена такава степен на наложителност на пострадалата да бъде оказана медицинска помощ след претърпения от нея инцидент, която да дерогира задължението на ответника като водач на МПС, участвал в ПТП, да остане на мястото на произшествието и да изчака идването на органите за контрол на движение по пътищата. За да достигне до този извод, съдът отчита, че пострадалата е отказала да остане под наблюдение, като всички тези обстоятелства, преценени съвкупно, дават основание на съда да приеме, че състоянието ѝ не е било неотложно налагащо медицински преглед.

Следователно от събраните по делото доказателства по един безспорен и несъмнен начин се установява, че ответникът като водач на лек автомобил със своето действие е осъществил деликт по смисъла на чл. 45, ал. 1 ЗЗД, обезщетението за нанесените от който неимуществени вреди е изплатено на увреденото лице от застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на виновния водач, като ответникът е напуснал мястото на настъпването на ПТП преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, при положение че посещаването му от тях е било задължително по закон, без да е имал затова неотложна причина. Ето защо и на основание чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ за ищеца е възникнало регресно вземане срещу него.

Ответникът не твърди и не доказва погасяване на дълга.

По изложените съображения предявеният иск следва да бъде уважен в пълния му размер, като върху главницата се дължи и законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 08.04.2022 г., до окончателното изплащане на сумата.

По иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на главен дълг и изпадане в забава на длъжника, като и двете предпоставки са установени по делото.

Длъжникът е следвало да плати или да откаже до 31.01.2020 г., когато е изтекъл 15 дневният срок от поканата. Следователно е изпаднал в забава на 01.02.2020 г. Размерът на обезщетението за забава върху сумата 10015 лв. за претендирания от ищеца период от 17.02.2020 г. до 04.04.2022 г., определен от съда по реда на чл. 162 ГПК, възлиза на 2164,53 лв., поради което акцесорният иск също е основателен.

На ищеца следва да се присъдят на основание чл. 78, ал. 1 ГПК и разноски съгласно представения списък в размер на 1971,65 лв.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 151 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Ф. С. М., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. П., ул...“ № 16, адв. Г Б да заплати на „Д О З“ ЕАД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул."В." № .., със съдебен адрес: гр. София, ул."Х." № .. ет.1, надп., офис3, на основание чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД сумата 10015 лв., представляваща изплатено от ищеца застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски по застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователна полица № ... от 21.07.2017 г. за вредите, реализирани във връзка с ПТП, настъпило на 18.09.2017 г. в гр. П. от виновно, противоправно поведение на ответника при управление на лек автомобил марка "Ф." модел "В.", с рег. № .., който напуснал ПТП преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата 2164,53 лв. мораторна лихва за периода от 17.02.2020 г. до 04.04.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска – 08.04.2022 г., до окончателното изплащане на сумата, както и на основание чл. 78, ал. 1 ЗЗД разноски в размер на 1971,65 лева- разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____